

9.A – Humán, illetve kreatív mérnöki pályára felkészítő (STEAM-) tagozat

Seres Fanny

1998 óta tanítok a Fazekasban – ez az első és mindmáig egyetlen munkahelyem. Francia–magyar szakon végeztem, gimnáziumi pályám során azonban végig francia nyelvet tanítottam. A francia nyelv és kultúra átadását fontos "küldetésemnek" érzem azok számára is, akik nem ezt a nyelvet tanulják. Emiatt szervezem a franciaországi csereutat minden évben az iskola érdeklődő diákjai számára.

Négy éven át voltam osztályfőnök a természettudományi tagozaton (B osztály), majd egy négyévfolyamos, társadalomtudományi tagozatos A osztályt kísértem végig, akik idén érettségiznek. A most induló új osztályom fele STEAM, fele humán tagozatos diákokból áll majd, ebben nagy lehetőség rejlik, hiszen különböző érdeklődésű és gondolkodású fiatalokkal dolgozhatok együtt.

Szaktanárként elkötelezett vagyok tantárgyam, a francia nyelv iránt, osztályfőnökként azonban elsősorban nevelő munkára törekszem. Fontos számomra a diákok jólléte, biztonságérzete és az, hogy valódi közösségben töltsék iskolai éveiket. A közös élményeken alapuló közösségépítést kulcsfontosságúnak tartom, meggyőződésem, hogy egy jól működő osztály olyan közeget teremt, amely támogatja a tanulást és a személyiség fejlődését is.

Nem tanítom majd az osztály minden tanulóját szaktanárként – ezt azonban nem hátránynak, inkább lehetőségnek látom. Így olyan kapcsolódások alakulhatnak ki, amelyek nem kizárólag tanulmányi teljesítményhez kötődnek, hanem a gyerekek egyéniségére, igényeire és mindennapi tapasztalataira épülnek.

Hiszem, hogy a különbözőség nem elválaszt, hanem tanít, hiszen ezáltal tanulunk felelősséget, figyelmet és elfogadást. Osztályfőnökként fontosnak tartom, hogy a diákok megtapasztalják, hogyan válhat a sokféleség valódi közösséggé – és hogyan segíthetünk egymásnak abban, hogy mindannyian fejlődjünk.

Hiszek a hagyományos és egyetemes értékek megtartó erejében, a szolidaritásban, az elfogadásban és az egyenességben. Meggyőződésem – és tapasztalatom –, hogy a humor nem csupán személyes stílus, hanem fontos pedagógiai eszköz is: megkönnyíti a mindennapokat, kapcsolatot teremt, és a nehezebb helyzeteken is átsegít. Mindezek mellett számomra a legfontosabb mindig az, hogy a gyerekek biztonságban érezzék magukat, és tudják, hogy lényegi részei az iskola közösségének.